

31989L0048

24.1.1989

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

L 19/16

DIRECTIVA CONSILIULUI
din 21 decembrie 1988
privind sistemul general de recunoaștere a diplomelor de învățământ superior acordate pentru formarea profesională cu durata minimă de trei ani

(89/48/CEE)

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene și, în special, articolul 49, articolul 57 alineatul (1) și articolul 66 ale acestuia,

având în vedere propunerea Comisiei ⁽¹⁾,

în cooperare cu Parlamentul European ⁽²⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ⁽³⁾,

întrucât, în temeiul articolului 3 litera (c) din tratat, eliminarea, între statele membre, a obstacolelor în calea liberei circulații a persoanelor și serviciilor constituie unul dintre obiectivele Comunității; întrucât, pentru resortisanții statelor membre, aceasta presupune, în special, posibilitatea exercitării unei profesii, în mod independent sau ca salariat, în alt stat membru decât cel în care a fost obținută calificarea profesională;

întrucât dispozițiile care au fost adoptate până în prezent de Consiliu și în temeiul cărora statele membre recunosc reciproc, în scopuri profesionale, diplomele de învățământ superior eliberate pe teritoriul lor privesc un număr redus de profesii; întrucât nivelul și durata formării, care au condiționat accesul la aceste profesii, au

fost reglementate în mod analog în toate statele membre sau au făcut obiectul armonizării minime necesare pentru stabilirea unor sisteme sectoriale de recunoaștere reciprocă a diplomelor;

întrucât, pentru a răspunde rapid așteptărilor cetățenilor europeni care dețin diplome de învățământ superior acordate pentru formări profesionale și eliberate într-un alt stat membru decât cel în care doresc să-și exercite profesia, se impune punerea în aplicare a unei alte metode de recunoaștere a diplomelor, astfel încât să faciliteze cetățenilor respectivii exercitarea tuturor activităților profesionale care corespund într-un stat membru gazdă unei formări postliceale, dacă posedă astfel de diplome care îi pregătesc pentru astfel de activități, diplome acordate după un ciclu de studii cu durata minimă de trei ani și eliberate într-un alt stat membru;

întrucât acest obiectiv poate fi atins prin introducerea unui sistem general de recunoaștere a diplomelor de învățământ superior acordate pentru formare profesională cu durata minimă de trei ani;

întrucât, în cazul profesiilor pentru a căror exercitare Comunitatea nu a stabilit nivelul minim de calificare necesară, statele membre își rezervă dreptul de a stabili acest nivel, cu scopul de a garanta calitatea muncii depuse pe teritoriul lor; întrucât, totuși, statele membre nu pot, fără să încalce obligațiile înscrise la articolul 5 din tratat, să impună unui resortisant dintr-un stat membru să obțină acele calificări pe care, în general, le stabilesc în cazul diplomelor eliberate în cadrul sistemului lor național de învățământ, dacă persoana respectivă a obținut deja toate sau o parte dintre calificări în alt stat membru; întrucât, în consecință, orice stat membru

⁽¹⁾ JO C 217, 28.8.1985, p. 3 și
JO C 143, 10.6.1986, p. 7.

⁽²⁾ JO C 345, 31.12.1985, p. 80 și
JO C 309, 5.12.1988.

⁽³⁾ JO C 75, 3.4.1986, p. 5.

gazdă unde o profesie este reglementată, trebuie să țină cont de calificările obținute în alt stat membru și să verifice dacă aceste calificări corespund celor pe care le cere statul respectiv;

întrucât o colaborare între statele membre poate facilita respectarea acestor obligații; întrucât, în acest scop, se impune stabilirea unor mijloace de organizare ale unei asemenea colaborări;

întrucât se impune ca noțiunea de activitate profesională reglementată să fie definită avându-se în vedere diferitele realități sociologice naționale; întrucât noțiunea ar trebui să se refere nu numai la o activitate profesională al cărei acces este condiționat, într-un stat membru, de deținerea unei diplome, dar și la activitățile profesionale al căror acces nu este limitat, dacă sunt practicate pe baza unui titlu profesional destinat celor care dețin anumite calificări; întrucât asociațiile profesionale sau organizațiile care conferă aceste titluri membrilor lor și care sunt recunoscute de autoritățile publice nu pot invoca statutul lor privat pentru a se sustrage aplicării sistemului prevăzut de prezenta directivă;

întrucât este, de asemenea, necesar să se stabilească caracteristicile experienței profesionale sau stagiului de adaptare pe care statul membru gazdă poate să le solicite persoanei respective, pe lângă diploma de învățământ superior, în cazul în care calificările persoanei nu corespund celor prevăzute de dispozițiile la nivel național;

întrucât o probă de aptitudini poate fi introdusă în locul perioadei de adaptare, întrucât obiectivul celor două este îmbunătățirea situației actuale privind recunoașterea reciprocă a diplomelor între statele membre și deci facilitarea liberei circulații a persoanelor în cadrul Comunității; întrucât rolul lor este să evalueze aptitudinile migrantului, persoană deja formată profesional într-un alt stat membru, de adaptare la noul mediu profesional; întrucât, din punctul de vedere al migrantului, o probă de aptitudine are avantajul că reduce durata perioadei de adaptare, întrucât, în principiu, migrantul este cel care trebuie să aleagă între perioada de adaptare și proba de aptitudine; întrucât totuși natura anumitor profesii permite statelor membre să impună, în anumite condiții, perioada de adaptare sau proba de aptitudine; întrucât, în special, diferențele între sistemele juridice ale statelor membre, chiar dacă variază ca importanță de la un stat la altul, justifică dispozițiile particulare, deoarece educația și formarea atestate de o diplomă, un certificat sau alte titluri într-un domeniu al dreptului statului membru gazdă nu acoperă, ca regulă generală, cunoștințele juridice cerute de statul membru gazdă în domeniul juridic respectiv;

întrucât sistemul general de recunoaștere a diplomelor de învățământ superior nu are ca scop nici modificarea normelor profesionale, inclusiv a normelor de etică profesională, care se aplică în cazul oricărei persoane care își exersează profesia pe teritoriul unui stat membru, și nici sustragerea migraților de la

aplicarea acestor reguli; întrucât sistemul stabilește măsurile necesare pentru ca migrații să respecte normele profesionale ale statului membru gazdă;

întrucât dispozițiile articolului 49, articolului 57 alineatul (1) și articolului 66 din tratat atribuie Comunității competențe în vederea adoptării dispozițiilor necesare stabilirii și funcționării unui astfel de sistem;

întrucât sistemul general de recunoaștere a diplomelor de învățământ superior nu aduce atingere dispozițiilor articolului 48 alineatul 4 și ale articolului 55 din tratat;

întrucât un astfel de sistem, consolidând dreptul cetățeanului european de a-și folosi cunoștințele sale profesionale în orice stat membru, extinde și, în același timp, întărește dreptul cetățeanului de a obține asemenea cunoștințe oriunde dorește;

întrucât acest sistem trebuie să facă obiectul, după o anumită perioadă de aplicare, unei evaluări a eficienței funcționării sale, pentru a determina, în special, modalitățile de îmbunătățire sau de extindere a domeniului său de aplicare,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

În sensul prezentei directive:

- (a) prin diplomă se înțelege orice diplomă, certificat sau alt titlu de calificare oficială sau ansamblu de astfel de diplome, certificate sau alte titluri:
- care au fost eliberate de o autoritate competentă dintr-un stat membru, desemnată în conformitate cu actele cu putere de lege sau actele administrative ale statului membru respectiv;
 - din care rezultă că titularul a urmat cu succes un ciclu de studii postliceale cu o durată minimă de trei ani sau cu o durată echivalentă la fără frecvență, în cadrul unei universități sau altei instituții de învățământ superior sau altei instituții cu un nivel similar și, dacă este cazul, că el a urmat cu succes o formare profesională cerută pe lângă un ciclu de studii postliceale;
 - care arată că titularul are calificarea profesională cerută care îi permite accesul la o profesie reglementată în statul membru respectiv sau exercitarea respectivei profesii,

dacă educația și formarea atestate de această diplomă, certificat sau alt titlu de calificare oficială au fost obținute în special în Comunitate sau dacă titularul are o experiență profesională de trei ani atestată de statul membru care recunoaște o diplomă, un certificat sau alt titlu eliberat de o țară terță.

În sensul primului paragraf, se consideră diplome următoarele titluri: orice diplomă, certificat sau alt titlu de calificare

oficială sau un ansamblu de astfel de diplome, certificate sau alte titluri acordate de o autoritate competentă dintr-un stat membru numai pe baza unei pregătiri dobândite în cadrul Comunității și recunoscute de autoritatea competentă din acel stat membru ca având un nivel echivalent și numai dacă conferă aceleași drepturi de acces la o profesie reglementată în acel stat membru;

- (b) prin stat membru gazdă se înțelege orice stat membru în care un resortisant solicită exercitarea unei profesii reglementate în statul membru respectiv, cu excepția statului în care a obținut diploma sau și-a exercitat, pentru prima oară, profesia respectivă;
- (c) prin profesie reglementată se înțelege activitatea profesională reglementată sau ansamblul activităților care constituie această profesie într-un stat membru;
- (d) prin activitate profesională reglementată se înțelege activitatea profesională al cărei acces sau exercitare într-un stat membru sunt condiționate, direct sau indirect, prin acte cu putere de lege sau acte administrative, de deținerea a unei diplome. De asemenea, sunt considerate modalități de exercitare a unei activități profesionale reglementate următoarele:

- exercitarea unei activități cu titlu profesional în măsura în care deținerea acestui titlu este rezervată doar titularilor unei diplome stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative;

- exercitarea unei activități profesionale în domeniul sănătății în măsura în care remunerarea și rambursarea acestei activități este condiționată, potrivit regimului național de asistență socială, de deținerea unei diplome.

În cazul în care dispozițiile primului paragraf nu sunt aplicabile, o activitate profesională poate fi considerată ca fiind reglementată cu condiția să fie exercitată de membrii unei asociații sau organizații care are ca obiectiv promovarea și menținerea unui nivel ridicat în respectivul domeniu profesional și care, în vederea realizării acestui obiectiv, beneficiază de recunoașterea, sub o formă specifică, de către un stat membru și:

- eliberează o diplomă membrilor săi;
- îi supune unor reguli de conduită profesională impuse de către aceasta;
- le conferă dreptul de a se folosi de titlul și de statutul pe care această diplomă le oferă.

În anexă este prevăzută o listă neexhaustivă a organizațiilor sau asociațiilor care îndeplinesc, în momentul adoptării prezentei directive, condițiile menționate la al doilea paragraf. De

fiecare dată când un stat membru acordă recunoașterea respectivă unei organizații sau unei asociații, acest stat membru informează Comisia, care publică această informație în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*;

- (e) prin experiență profesională se înțelege exercitarea efectivă și legală a respectivei profesii într-un stat membru;
- (f) prin perioadă de adaptare se înțelege exercitarea unei profesii reglementate în statul membru gazdă, în sfera de responsabilitate a unui membru calificat în profesia respectivă și având, eventual, o pregătire suplimentară. Această perioadă face obiectul unei evaluări. Regulile detaliate ale stagiului și ale evaluării acestuia, precum și statutul stagiului migrant sunt stabilite de autoritatea competentă a statului membru gazdă;
- (g) prin probă de aptitudine se înțelege testul care se referă exclusiv la cunoștințele profesionale ale solicitantului și care este conceput de autoritățile competente ale statului membru gazdă, cu scopul aprecierii aptitudinii solicitantului privind exercitarea profesiei reglementate în acel stat membru.

Pentru a permite aplicarea acestui test, autoritățile competente întocmesc o listă de materii care, pe baza unei comparații între educația și formarea cerute în statul membru respectiv și cea pe care le are solicitantul, nu sunt atestate prin diplomă sau alt titlu de calificare oficială pe care le posedă solicitantul.

Proba de aptitudine trebuie să țină cont de faptul că solicitantul are o calificare profesională recunoscută în statul membru de origine sau de proveniență. Ea conține subiecte selectate dintre cele care figurează pe listă și a căror cunoaștere este esențială în vederea exercitării profesiei în statul membru gazdă. Testul poate include, totodată, și cunoștințe de deontologie care se aplică activităților respective în statul membru gazdă. Modalitățile de aplicare a testului sunt stabilite de autoritățile competente ale statului membru respectiv în conformitate cu normele de drept comunitar.

Statutul de care beneficiază în statul membru gazdă solicitantul care dorește să se pregătească pentru proba de aptitudine în acel stat este stabilit de autoritățile competente ale statului membru respectiv.

Articolul 2

Prezenta directivă se aplică oricărui resortisant al unui stat membru care dorește să-și exercite, cu statut de independent sau de salariat, o profesie reglementată în statul membru gazdă.

Prezenta directivă nu se aplică în cazul profesiilor care fac obiectul unei directive speciale care stabilește o recunoaștere reciprocă a diplomelor între statele membre.

Articolul 3

În cazul în care, într-un stat membru gazdă, accesul la o profesie reglementată sau exercitarea acesteia este condiționată de posesia unei diplome, autoritatea competentă nu îi poate refuza resortisantului unui stat membru, din motiv de calificare necorespunzătoare, accesul la profesia respectivă sau exercitarea ei în aceleași condiții ca și pentru resortisanții statului membru gazdă:

- (a) în cazul în care solicitantul deține o diplomă cerută într-un alt stat membru pentru exercitarea respectivei profesii pe teritoriul său, diploma fiind obținută într-un stat membru; sau
- (b) în cazul în care solicitantul și-a exercitat cu normă întreagă această profesie timp de doi ani în ultimii zece ani într-un alt stat membru care nu reglementează această profesie în sensul dispozițiilor articolului 1 litera (c) și ale articolului 1 litera (d) primul paragraf, având unul sau mai multe titluri de calificare oficială:
 - care au fost eliberate de o autoritate competentă într-un stat membru, desemnată în conformitate cu actele cu putere de lege sau actele administrative ale respectivului stat membru;
 - din care rezultă că titularul a urmat cu succes un ciclu de studii postliceale cu o durată minimă de trei ani sau cu o durată echivalentă la fără frecvență, într-o universitate sau instituție de învățământ superior sau în alte instituții având același nivel de formare dintr-un stat membru și, dacă este cazul, că și-a completat cu succes formarea profesională cerută pe lângă studiile postliceale;
 - și care l-au pregătit pe titular pentru exercitarea profesiei.

În sensul primului paragraf, se consideră titlu de calificare profesională orice titlu sau ansamblu de titluri care a fost eliberat de către autoritatea competentă dintr-un stat membru, dacă atestă o formare obținută în Comunitate și dacă este recunoscut ca echivalent de către statul membru respectiv, cu condiția ca această recunoaștere să fi fost notificată celorlalte state membre și Comisiei.

Articolul 4

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 3, statul membru gazdă poate, de asemenea, cere solicitantului:

- (a) să facă dovada faptului că are experiență profesională, în cazul în care durata formării de care face dovadă în temeiul articolului 3 literele (a) și (b) este mai scurtă cu cel puțin un an decât cea cerută de statul membru gazdă. În acest caz, durata experienței profesionale cerute:
 - nu poate depăși dublul perioadei de educație și formare neefectuate, în cazul în care perioada neefectuată se referă la ciclul de studii postliceale sau la un stagiu profesional efectuat sub autoritatea unui îndrumător de stagiu și încheiat printr-un examen;

— nu poate depăși perioada de educație și formare neefectuată, în cazul în care această perioadă se referă la o practică profesională realizată cu sprijinul personalului calificat.

În cazul diplomelor prevăzute la articolul 1 litera (a) ultimul paragraf, durata formării profesionale recunoscute ca echivalentă se calculează în funcție de educația și formarea definite la articolul 1 litera (a) primul paragraf.

La aplicarea prevederilor de mai sus se ia în considerație experiența profesională prevăzută la articolul 3 litera (b).

Indiferent de situație, experiența profesională cerută nu poate depăși patru ani;

(b) să urmeze un stagiu de adaptare care să nu depășească trei ani sau să dea o probă de aptitudine:

— în cazul în care formarea profesională dobândită, în conformitate cu prevederile articolului 3 literele (a) și (b), se referă la materii fundamentale diferite față de cele specificate de diploma cerută în statul membru gazdă; sau

— dacă, în cazul prevăzut la articolul 3 litera (a), profesia reglementată în statul membru gazdă implică una sau mai multe activități profesionale reglementate care nu se regăsesc în profesia reglementată în statul membru de origine sau de proveniență al solicitantului, iar această diferență se caracterizează printr-o educație și formare specifică cerute în statul membru gazdă și care se referă la materii fundamentale diferite față de cele specificate în diploma prezentată de solicitant; sau

— dacă, în cazul prevăzut la articolul 3 litera (b), profesia reglementată în statul membru gazdă implică una sau mai multe activități profesionale reglementate care nu se regăsesc în profesia exercitată de către solicitant în statul membru de origine sau de proveniență și dacă această diferență se caracterizează prin educație și formare specifice cerute de către statul membru gazdă și care se referă la materii fundamentale diferite față de cele specificate în titlul sau titlurile prezentate de solicitant.

În cazul în care statul membru gazdă utilizează de această posibilitate, acesta trebuie să îi acorde solicitantului libertatea de a alege între perioada de adaptare și proba de aptitudine. Pentru profesiunile a căror exercitare presupune o cunoaștere precisă a dreptului intern și care au ca element esențial și constant al activității furnizarea de informații și asistență privind dreptul intern, statul membru gazdă poate indica, prin derogare de la acest principiu, fie o perioadă de adaptare, fie o probă de aptitudine. În cazul în care statul membru gazdă intenționează să prevadă derogări de la dreptul de alegere al solicitantului în favoarea altor profesii, se aplică procedura prevăzută la articolul 10.

(2) Cu toate acestea, statul membru gazdă nu poate aplica cumulativ dispozițiile alineatului (1) literele (a) și (b).

Articolul 5

Fără a aduce atingere dispozițiilor articolelor 3 și 4, orice stat membru gazdă poate permite solicitantului, în scopul ameliorării posibilităților sale de adaptare la mediul profesional din statul membru respectiv, să urmeze, cu statut de echivalare, acea parte a formării profesionale constituită dintr-o practică profesională, realizată cu asistența personalului calificat, pe care nu a urmat-o în statul membru de origine sau de proveniență.

Articolul 6

(1) În cazul în care autoritatea competentă din statul membru gazdă condiționează accesul la o profesie reglementată de prezentarea unor garanții privind onorabilitatea, moralitatea și solvabilitatea sau suspendă ori interzice exercitarea unei astfel de profesii în caz de greșeală profesională comisă din culpă sau în cazul săvârșirii unei infracțiuni, acel stat acceptă ca probă suficientă pentru resortisanții statelor membre care doresc să exercite această profesie pe teritoriul său prezentarea documentelor eliberate de autoritățile competente din statul membru de origine sau de proveniență din care să rezulte că aceste cerințe sunt îndeplinite.

În cazul în care documentele prevăzute la primul paragraf nu sunt eliberate de autoritățile competente din statul membru de origine sau de proveniență al resortisantului, acestea sunt înlocuite de o declarație sub jurământ sau, în statele membre în care nu există dispoziții legale care să reglementeze declarația sub jurământ, de o declarație solemnă făcută de către cel interesat în fața unei autorități judiciare sau administrative competente sau, dacă este cazul, în fața unui notar sau a unui organism profesional calificat din statul membru de origine sau de proveniență; o astfel de autoritate sau notar eliberează un certificat care să ateste autenticitatea acestei declarații sub jurământ sau a declarației solemne.

(2) În cazul în care autoritatea competentă din statul membru gazdă solicită resortisanților acestui stat membru, pentru accesul la o profesie reglementată sau pentru exercitarea ei, un document referitor la sănătatea fizică sau psihică, aceasta acceptă ca probă suficientă documentul solicitat în statul membru de origine sau de proveniență.

În cazul în care statul membru de origine sau de proveniență nu solicită un astfel de document pentru accesul la profesia respectivă sau în vederea exercitării ei, statul membru gazdă acceptă din partea resortisanților un atestat eliberat de o autoritate competentă din statul membru de origine sau de proveniență, corespunzând atestatelor din statul membru gazdă.

(3) Autoritatea competentă a statului membru gazdă poate solicita ca documentele sau atestatele menționate la alineatele 1 și 2 să fie prezentate după cel mult trei luni de la data eliberării lor.

(4) În cazul în care autoritatea competentă a statului membru gazdă solicită resortisanților respectivului stat membru să depună un jurământ sau să facă o declarație solemnă pentru a avea acces

la o profesie reglementată sau pentru a o putea exercita, iar în cazul în care forma acestui jurământ sau a acestei declarații nu poate fi utilizată de către resortisanții celorlalte state membre, ea urmărește ca o formă asemănătoare și echivalentă să poată fi prezentată celor interesați.

Articolul 7

(1) Autoritatea competentă a statului membru gazdă recunoaște resortisanților statelor membre care îndeplinesc condițiile de acces și de exercitare a unei profesii reglementate pe teritoriul lor dreptul de a beneficia de titlul profesional acordat în statul membru gazdă, care corespunde profesiei respective.

(2) Autoritatea competentă a statului membru gazdă recunoaște resortisanților statelor membre care îndeplinesc condițiile de acces și de exercitare a unei activități profesionale reglementate pe teritoriul lor dreptul de a folosi calificarea oficială acordată în statul membru de origine sau de proveniență și, eventual, abrevierea sa, în limba respectivului stat membru. Statul membru gazdă poate cere ca acest titlu să fie urmat de nume, instituția care l-a eliberat și componența juriului care l-a acordat.

(3) Dacă o profesie este reglementată în statul membru gazdă de către o asociație sau o organizație menționată la articolul 1 litera (d), resortisanții statelor membre nu sunt autorizați să se folosească de titlul profesional acordat de respectiva organizație sau asociație decât dacă fac dovada că sunt membrii respectivei organizații sau asociații.

În cazul în care asociația sau organizația le cere membrilor săi o anumită calificare, aceasta poate impune cerința și resortisanților altor state membre care au o diplomă, în sensul dispozițiilor articolului 1 litera (a), sau un titlu de calificare oficială, în sensul dispozițiilor articolului 3 litera (b), numai în conformitate cu dispozițiile prezentei directive și, în special, cu articolele 3 și 4.

Articolul 8

(1) Statul membru gazdă acceptă, ca probă a îndeplinirii condițiilor menționate la articolele 3 și 4, atestatele și documentele eliberate de autoritățile competente din statele membre, pe care cel interesat trebuie să le prezinte în sprijinul cererii de exercitare a profesiei respective.

(2) Procedura de examinare a unei cereri de exercitare a unei profesii reglementate trebuie îndeplinită în cel mai scurt timp și sancționată printr-o decizie motivată a autorității competente din statul membru gazdă, în cel mult patru luni de la depunerea dosarului complet al celui interesat. Această decizie sau absența emiterii ei poate fi supusă unei căi judiciare de atac de drept intern.

Articolul 9

(1) Statele membre desemnează, în termenul prevăzut la articolul 12, autoritățile competente, abilitate să primească cererile și să ia deciziile prevăzute de prezenta directivă.

Acestea informează celelalte state membre și Comisia în acest sens.

(2) Fiecare stat membru desemnează un coordonator al activităților autorităților menționate la alineatul 1 și informează celelalte state membre și Comisia în acest sens. Rolul statului membru este de a promova aplicarea unitară a prezentei directive în cazul tuturor profesiunilor care intră sub incidența sa. Se constituie pe lângă Comisie un grup de coordonare format din coordonatori desemnați de către fiecare stat membru sau din membrii supleanți și prezidat de un reprezentant al Comisiei.

Misiunea acestui grup este:

- să faciliteze punerea în aplicare a prezentei directive;
- să adune toate informațiile utile pentru aplicarea ei în statele membre.

Grupul poate fi consultat de către Comisie în privința tuturor modificărilor care pot apărea în cadrul sistemului existent.

(3) Statele membre iau măsuri în vederea furnizării informațiilor necesare recunoașterii diplomelor în limitele stabilite de prezenta directivă. În vederea îndeplinirii acestei sarcini, statele membre pot primi sprijinul centrului de informare cu privire la recunoașterea academică a diplomelor și a perioadelor de studii, creat de statele membre în temeiul Rezoluției Consiliului și a miniștrilor educației, întruniți în cadrul Consiliului din 9 februarie 1976 ⁽¹⁾ și, dacă este cazul, pot primi sprijinul asociațiilor sau organizațiilor profesionale corespunzătoare. Comisia ia inițiativele necesare pentru asigurarea dezvoltării și coordonării comunicării informațiilor necesare.

Articolul 10

(1) În cazul în care un stat membru nu intenționează, în temeiul dispozițiilor articolului 4 alineatul (1) litera (b) al doilea paragraf, a treia teză să acorde solicitantului dreptul de opțiune între perioada de adaptare și proba de aptitudine, statul membru comunică imediat Comisiei proiectul dispoziției respective. Statul membru respectiv informează, totodată, Comisia cu privire la motivele pentru care este necesară o astfel de dispoziție.

Comisia aduce imediat proiectul la cunoștința celorlalte state membre; aceasta poate, în aceeași măsură, să consulte în privința acestui proiect grupul de coordonare prevăzut la articolul 9 alineatul (2).

(2) Fără a aduce atingere dreptului Comisiei și al celorlalte state membre de a-și prezenta observațiile cu privire la proiect, statul membru poate adopta dispoziția doar dacă Comisia nu s-a opus în termen de trei luni printr-o decizie.

(3) La cererea unui stat membru sau a Comisiei, statele membre le comunică, fără întârziere, textul definitiv al dispoziției adoptate în aplicarea prezentului articol.

Articolul 11

După expirarea termenului prevăzut la articolul 12, Comisiei îi sunt comunicate de statele membre, la fiecare doi ani, rapoarte privind aplicarea sistemului aflat în vigoare.

Pe lângă comentariile generale, acest raport conține o situație statistică a deciziilor luate precum și o descriere a principalelor probleme care rezultă din aplicarea prezentei directive.

Articolul 12

Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se conforma prezentei directive în termen de doi ani de la notificarea ei ⁽²⁾. Acestea informează imediat Comisia în acest sens.

Comisiei îi este comunicat de către statele membre textul principalelor norme de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 13

În cel mult cinci ani de la data stabilită la articolul 12, Comisia transmite un raport Parlamentului European și Consiliului asupra stadiului aplicării sistemului general de recunoaștere a diplomelor de învățământ superior acordate pentru formare profesională cu durata minimă de trei ani.

În urma efectuării tuturor consultărilor necesare, Comisia își prezintă, cu această ocazie, concluziile cu privire la modificările care pot fi aduse sistemului existent. În același timp, dacă este cazul, Comisia prezintă propuneri privind ameliorarea normelor existente cu scopul de a facilita libera circulație, dreptul de stabilire și libera prestare a serviciilor pentru persoanele prevăzute de dispozițiile prezentei directive.

Articolul 14

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 21 decembrie 1988.

Pentru Consiliu

Președintele

V. PAPANDREOU

⁽¹⁾ JO C 38, 19.2.1976, p. 1.

⁽²⁾ Prezenta directivă a fost notificată statelor membre la data de 4 ianuarie 1989.

ANEXĂ

Lista asociațiilor sau organizațiilor profesionale care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 1 litera (d) al doilea paragrafIRLANDA ⁽¹⁾

1. The Institute of Chartered Accountants in Ireland ⁽²⁾
2. The Institute of Certified Public Accountants in Ireland ⁽²⁾
3. The Association of Certified Accountants ⁽²⁾
4. Institution of Engineers of Ireland
5. Irish Planning Institute

REGATUL UNIT

1. Institute of Chartered Accountants in England and Wales
2. Institute of Chartered Accountants of Scotland
3. Institute of Chartered Accountants in Ireland
4. Chartered Association of Certified Accountants
5. Chartered Institute of Loss Adjusters
6. Chartered Institute of Management Accountants
7. Institute of Chartered Secretaries and Administrators
8. Chartered Insurance Institute
9. Institute of Actuaries
10. Faculty of Actuaries
11. Chartered Institute of Bankers
12. Institute of Bankers in Scotland
13. Royal Institution of Chartered Surveyors
14. Royal Town Planning Institute
15. Chartered Society of Physiotherapy
16. Royal Society of Chemistry
17. British Psychological Society
18. Library Association
19. Institute of Chartered Foresters
20. Chartered Institute of Building
21. Engineering Council
22. Institute of Energy
23. Institution of Structural Engineers
24. Institution of Civil Engineers
25. Institution of Mining Engineers
26. Institution of Mining and Metallurgy

⁽¹⁾ Resortisanții irlandezi sunt și membri ai următoarelor asociații sau organizații din Regatul Unit:
Institute of Chartered Accountants in England and Wales
Institute of Chartered Accountants of Scotland
Institute of Actuaries
Faculty of Actuaries
The Chartered Institute of Management Accountants
Institute of Chartered Secretaries and Administrators
Royal Town Planning Institute
Royal Institution of Chartered Surveyors
Chartered Institute of Building.

⁽²⁾ Doar în sensul activității de verificare a conturilor.

27. Institution of Electrical Engineers
 28. Institution of Gas Engineers
 29. Institution of Mechanical Engineers
 30. Institution of Chemical Engineers
 31. Institution of Production Engineers
 32. Institution of Marine Engineers
 33. Royal Institution of Naval Architects
 34. Royal Aeronautical Society
 35. Institute of Metals
 36. Chartered Institution of Building Services Engineers
 37. Institute of Measurement and Control
 38. British Computer Society
-